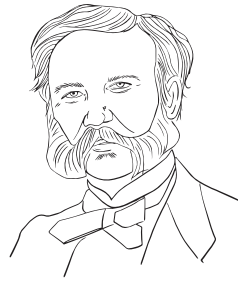

Henri Dunant

Grundare av Röda Korset

Henri Dunant föddes den 8 maj 1828 i Geneve, Schweiz. I familjen betonade man vikten av socialt arbete vilket konkret visades av hans pappa Jean-Jacques som var köpman och domare men även aktiv i att hjälpa föräldralösa barn. Hans mamma Antoinetta jobbade i sin tur med sjuka och fattiga. Redan under sin skoltid ägnade Henri sig åt välgörenhet medan han utbildade sig till affärsman som sin pappa.

I juni 1859 utkämpades det blodiga slaget vid Solferino i norra Italien. Det var ett krig mellan kejsardömet Österrike på den ena sidan och Frankrike och Sardinien på den andra sidan. Under en resa till Italien blev Henri vittne till slaget och blev förskräckt över det mänskliga lidande som de skadade soldaterna fick utstå. Tusentals sårade och döende soldater låg övergivna kvar på slagfältet. Detta fick honom, tillsammans med frivilliga kvinnor från bygden, att organisera frivillig hjälp till de italienska, franska och österrikiska sårade soldater.

Henris bok (Minnen från Solferino, 1862) resulterade i den internationella hjälporganisationen Röda Korsets uppkomst.

Några år senare skrev Henri ner sina upplevelser i boken Minnen från Solferino (1862). Hans tanke var att hans insats skulle hindra att liknande fasor upprepades. I boken presenterade han förslaget att det i alla länder skulle finnas en nationell frivilligorganisation som kunde hjälpa sjuka och sårade i krig. Hans tanke var att alla skadade soldater, oberoende av vilken sida man stred för, skulle tryggas vård under krigstid.

Henris idéer och bok resulterade i den internationella hjälporganisationen Röda Korsets uppkomst. I snabb takt började man grunda nationella Röda Kors-föreningar i olika länder runt om i Europa och senare också i andra delar av världen. Finlands Röda Kors grundades i maj 1877. Bara två månader senare skickades Finlands första hjälpinsats, fältsjukhus och sjukvårdspersonal, till kriget i Turkiet.

<https://o-lika.fi/henri-dunant/>

Det finns regler även i kriget

Henri Dunant bidrog också till uppkomsten av krigets lagar (den så kallade internationella humanitära rätten) för att begränsa lidandet i krig och väpnade konflikter. År 1864 antog man det första regelverket som innehåller regler om behandling av sårade och sjuka soldater i landkrig (den första Genèvekonventionen). Konventionen slår fast att den som inte deltar i striderna ska skyddas. En soldat som är sjuk, skadad eller i fångenskap är inte längre stridande och ska därmed skyddas.

Det humanitära skyddet för olika människogrupper i krig skulle stärkas ytterliga genom tre andra Genèvekonventioner som undertecknats och ratificerats av cirka 200 stater.

Genèvekonventionerna slår fast att civilbefolkning ska skyddas och att civila byggnader och föremål inte får anfallas. Enligt krigets lagar är det förbjudet att attackera sjukvårdspersonal, patienter, sjuktransporter och sjukhus.

Sårade och sjuka ska tas omhand och vårdas. Det finns även regler hur krigsfångar ska behandlas. Man inte får använda vilka vapen som helst och det är förbjudet att använda vapen eller stridsmetoder som orsakar onödigt lidande och överflödiga skador.

Henri Dunant var framgångsrik i sina humanitära gärningar, men det gick inte lika bra med hans affärer. Med åren fick han ekonomiska problem och kom att leva som en fattig man. Trots detta fortsatte han sitt humanitära engagemang och Röda korset som grundades på hans initiativ växte. För sitt livsarbete beviljades Henri år 1901 som första person Nobels fredspris. Han mottog dock inte priset ensam utan tillsammans med Frederic Passy, en fransk pacifist och antikolonialist.

<https://o-lika.fi/henri-dunant/>